

[Handelsministeren.]

har fået om det øjeblikkelige arbejde, indgår de økonomiske aspekter med meget stærk kraft, og bl. a. et af de problemer, jeg ved fru Edele Kruchow overvejer, nemlig spørgsmålet om at samordne vore bestræbelser, er et af de højest prioriterede problemer i den energipolitik, vi netop skal drøfte her i slutningen af november. I forbindelse med det er overvågningen af vore forsyninger, og hvordan de kommer, noget overordentlig afgørende, og derfor er jeg glad ved også her at kunne bekræfte, at fra i morges har der været udførselsforbud for olieprodukter til tredjelande, altså lande uden for EF, og samtidig er der aftalt en overvågningsprocedure mellem EF-landene, som giver os et langt bedre statistisk grundlag, også for de videregående økonomiske overvejelser.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Anders Uhrskov* til handelsministeren:

„Agter ministeren at foretage sig noget for at sikre, at arbejdstagere, som efter 1. januar 1974 indvælges i selskabsbestyrelser, forinden har fået et behørigt uddannelsesstilbud?“

(Spm. nr. 26).

Skriftlig begrundelse.

Da bestemmelsen om arbejdstagernes ret til valg af 2 medlemmer af bestyrelsen for selskaber med mindst 50 arbejdstagere i foråret 1973 blev vedtaget i forbindelse med gennemførelsen af den nye aktieselskabslov, blev problemet om uddannelse og skoling af arbejdstagernes repræsentanter ikke inddraget.

Stilthiende blev dette problem overladt LO og andre interesserede organisationer. Imidlertid er der indtil nu sket forbløffende lidt. Lovforslaget blev fremsat i januar 1973, og først for nylig har LO truffet beslutning om at igangsætte en kursusaktivitet.

Arbejdstagernes repræsentation i bestyrelserne er — ud over at være en EF-følgelov — tillige et centralt led i LOs forslag om ØD, som altså er gennemført isoleret. Forudsætningen for, at arbejdstagerne, der vil udgøre et permanent mindretal, kan gøre sig gældende på en slagkraftig måde, må være,

at de i alt fald er blevet orienteret om visse elementære forhold.

Hvis handelsministeren føler sig dækket ind ved LOs tynde indsats for at give arbejdstagerrepræsentanterne et uddannelses-tilbud, så kan det efter min opfattelse tages som udtryk for, at regeringen egentlig ikke lægger vægt på denne repræsentation, og at den er enig med de kritikere, der mener, arbejdstagerrepræsentationen kan blive en narresut.

Anders Uhrskov: Det er klart, at arbejdstagernes adkomst til at lade sig indvælge i aktieselskabsbestyrelser ikke er betinget af og selvfølgelig ikke under nogen omstændigheder skal betinges af en speciel uddannelse. Det er blot et minimumskrav, der kan siges at være gennemført her. Men det er også klart, at hvis arbejdstagernes mindretal i bestyrelserne ikke fra begyndelsen skal „bøffes“ af repræsentanter for aktionærflertallet, så må disse arbejdstagere have fået en form for uddannelse eller kursus, forinden de indtræder.

Stilthiende i forbindelse med lovens vedtagelse lå det sådan, at man lader LO varetage denne kursusvirksomhed, ligesom LO på en lang række andre områder varetager opgaver, der ellers kunne være varetaget af det offentlige, men man må vel sige, at LO dér har svigtet ganske kraftigt indtil nu. Man har nu taget hul på problemstillingen om kursusvirksomhed, men der er gået 10 måneder, siden loven blev fremsat, og der er kun et par måneder til, at den skal træde i funktion.

Jeg vil derfor gerne høre ministeren, om man ikke enten ved henvendelse til LO eller på anden vis kan sikre, at de arbejdstagere, der fra den 1. januar kommer ind i aktieselskabernes bestyrelser, får mulighed for at få et sådant uddannelsesstilbud ekspres, så denne ordning får en om ikke flyvende start, så dog en nogenlunde fair chance fra begyndelsen.

Handelsministeren (Erling Jensen): Jeg er helt enig med hr. Anders Uhrskov i, at arbejdstagerne i al almindelighed og naturligvis specielt de arbejdstagere, der efter 1. januar 1974 vælges som bestyrelsesmedlemmer, har behov for orientering om, hvad denne ordning indebærer af muligheder og forplig-